

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2024. január 25. *

„Tagállami kötelezettségszegés – 98/83/EK irányelv – Az emberi fogyasztásra szánt víz minősége – A 4. cikk (1) bekezdése – A tagállamok azon kötelezettsége, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket az emberi fogyasztásra szánt víz egészségességének és tisztaságának biztosítása érdekében – I. melléklet, B. rész – A trihalometán ivóvízben lévő koncentrációjára vonatkozó határértékek túllépése – A 8. cikk (2) bekezdése – A tagállamok azon kötelezettsége, hogy a lehető legrövidebb időn belül meghozzák a szükséges korrekciós intézkedéseket a vízminőség helyreállítása érdekében, és azoknak elsőbbséget biztosítsanak”

A C-481/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2022. július 18-án

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Armati és E. Sanfrutos Cano, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

Írország (képviselik: M. Browne Chief State Solicitor, A. Joyce és M. Tierney, meghatalmazotti minőségben, segítők: C. Donnelly SC és D. Fennelly BL)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot, tanácselnökként eljárva, S. Rodin (előadó) és L. S. Rossi bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Keresetével az Európai Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy Írország:
 - mivel nem fogadta el az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen az abban jelen lévő trihalometán (a továbbiakban: THM) koncentrációjára vonatkozó minimumkövetelményeknek az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1998. november 3-i 98/83/EK tanácsi irányelv (HL 1998. L 330., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 90. o.) I. mellékletének B. részében szereplő parametrikus értékeknek megfelelően, huszonegy állami vízellátási körzetben, nevezetesen Schull, Drimoleague, Glenties-Ardara, Roundwood, Caragh Lake PWS 022A, Kilkenny City (Radestown) WS, Granard, Gowna, Staleen, Drumcondrath, Grangemore, Lough Talt Regional Water Supply, Ring/Helvick, Aughrim/Annacurra, Bray Direct, Greystones, Kilmacanogue, Newtown Newcastle, Enniskerry Public Supply, Wicklow Regional Public Supply és Ballymagroarty körzetben (Írország), valamint kilenc magánjellegű vízellátási csoportban, nevezetesen a Crossdowney, a Townawilly, a Cloonluane (Renvyle), a Lettergesh/Mullaghgloss, a Bonane, a Parke, a Nephin Valley GWS, a Curramore (Ballinrobe) és a Keash csoportban (Írország), és
 - mivel nem biztosította, hogy a fent említett állami vízellátási körzetekben és magánjellegű vízellátási csoportokban az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállítása érdekében a lehető leghamarabb meghozzák a szükséges korrekciós intézkedéseket, és mivel nem biztosított elsőbbséget ezen intézkedések alkalmazásának, figyelembe véve többek között a vonatkozó parametrikus érték túllépésének mértékét és az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélyt,

nem teljesítette a 98/83 irányelv I. mellékletének B. részével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (1) bekezdéséből és 8. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

I. Jogi háttér

A. Az uniós jog

- 2 A 98/83 irányelv (29) preambulumbekzdése a következőket mondta ki:

„[M]ivel a tagállamokat fel kell hatalmazni arra, hogy bizonyos feltételek mellett eltérést engedjenek ezen irányelv alól; mivel továbbá szükség van az ilyen eltérések megfelelő kereteinek kialakítására azzal a feltétellel, hogy azok nem képezhetnek potenciális veszélyt az ember egészségére nézve, továbbá azzal a feltétellel, hogy az emberi fogyasztásra szánt vízzel történő ellátást az érintett területen nem lehet más észszerű eszközökkel biztosítani”.

3 Ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése a következőket írta elő:

„Más közösségi rendelkezések értelmében meglévő kötelezettségeik sérelme nélkül a tagállamok kötelesek megtenni az emberi fogyasztásra szánt víz egészségességének és tisztaságának biztosításához szükséges intézkedéseket. Ezen irányelv minimális követelményei szempontjából az emberi fogyasztásra szánt víz akkor egészséges és tiszta, ha:

a) nem tartalmaz semmilyen mikroorganizmust és parazitát, valamint anyagot az emberi egészségre nézve potenciális veszélyt jelentő mennyiségben, illetve koncentrációban;

és

b) megfelel az I. melléklet A. és B. részében foglalt minimális követelményeknek;

és akkor, ha az 5–8., illetve 10. cikk vonatkozó rendelkezései, valamint a Szerződés értelmében a tagállamok minden további szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen ezen irányelv követelményeinek.”

4 Az említett irányelv 8. cikkének (2) bekezdése a következőket írta elő:

„Ha a 4. cikk (1) bekezdésében előírt kötelezettségek teljesítése érdekében tett intézkedések betartása ellenére az emberi fogyasztásra szánt víz nem felel meg az 5. cikknek megfelelően meghatározott paramétereknek, akkor a 6. cikk (2) bekezdése függvényében az érintett tagállam köteles gondoskodni arról, hogy a lehető legrövidebb időn belül megtegyék a szükséges javító intézkedéseket a víz minőségének helyreállítására, és elsőbbséget kell biztosítani ezen intézkedéseknek. Ezeknél tekintettel kell lenni többek között arra, hogy milyen mértékben haladták meg a vonatkozó paramétereket, illetve hogy mekkora az emberi egészség potenciális veszélyeztetettsége.”

5 A 98/83 irányelv „Eltérések” című 9. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok átmeneti eltérést engedélyezhetnek az I. melléklet B. részében foglalt, vagy az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott paraméterek teljesítése alól, az általuk meghatározandó maximális mértékig, feltéve, hogy az átmeneti eltérés nem jelent potenciális veszélyt az emberi egészségre, és feltéve hogy az adott térségben az emberi fogyasztásra szánt víz szolgáltatását más, észszerű módon nem lehet fenntartani. Az átmeneti eltérést a lehető legrövidebb időre kell korlátozni, ami nem haladhatja meg a három évet, s amely időszak végén meg kell vizsgálni, hogy történt-e elegendő fejlődés. Amennyiben valamely tagállam még egyszer átmeneti eltérést szándékozik engedélyezni, köteles tájékoztatni a Bizottságot vizsgálatáról a második átmeneti eltérésre vonatkozó döntést megalapozó indokokkal együtt. A második átmeneti eltérés időtartama nem haladhatja meg a három évet.

(2) Rendkívüli körülmények esetén az adott tagállam kérhet a Bizottságtól egy harmadik, három évet meg nem haladó időtartamra szóló átmeneti eltérést. A Bizottság három hónapon belül döntést hoz minden ilyen kérelemről.

(3) A fenti (1) vagy (2) bekezdésben foglaltakkal összhangban engedélyezett átmeneti eltérésekben meg kell határozni a következőket:

a) az eltérés oka;

- b) a szóban forgó paraméter, a megelőző vonatkozó ellenőrzési eredmények, valamint az átmeneti eltérés ideje alatt megengedhető maximális érték;
- c) a földrajzi térség, a naponta szolgáltatott víz mennyisége, az érintett lakosság, illetve az, hogy az átmeneti eltérés érint-e valamilyen releváns élelmiszeripari vállalkozást;
- d) megfelelő ellenőrzési rendszer, szükség szerint megnövelt ellenőrzési gyakorisággal;
- e) a szükséges javító intézkedések tervének rövid összefoglalása, beleértve a munkálatok ütemtervét, a becsült költségeket és a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseket;
- f) az átmeneti eltérés igényelt időtartama.

(4) Ha az illetékes hatóságok úgy vélik, hogy a paraméter jelentéktelen mértékben nem teljesül, és ha a 8. cikk (2) bekezdésnek megfelelő javító intézkedés elegendő a probléma 30 napon belül történő orvosolására, akkor nincs szükség a fenti (3) bekezdés előírásainak alkalmazására.

Ebben az esetben az illetékes hatóságoknak vagy egyéb szervezeteknek csak az érintett paraméter megengedett legnagyobb értékét és a probléma orvosolására rendelkezésre álló időt kell meghatározniuk.

(5) A 4. bekezdés alkalmazása nem lehetséges többé, ha egy adott vízellátás a megelőző 12 hónapban összesen 30 napot meghaladó ideig nem felelt meg bármelyik számszerű értéknek.

(6) Az e cikkben foglalt eltéréseket igénybe vevő tagállamnak biztosítania kell, hogy az átmeneti eltérés által érintett lakosságot haladéktalanul és megfelelő módon tájékoztassák az eltérésről és annak meghatározó feltételeiről. A tagállam továbbá szükség szerint biztosítja a tanácsadást a lakosság egyes olyan konkrét csoportjainak, amelyekre nézve az eltérés különös kockázatot jelenthet.

Amennyiben az illetékes hatóságok másként nem döntenek, ezek a kötelezettségek nem vonatkoznak a 4. bekezdésben meghatározott esetre.

(7) A 4. pontban [helyesen: (4) bekezdésben] foglaltak szerinti eltérés kivételével, a tagállam az engedélyezett eltérésről két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot az érintett, átlagosan napi 1000 [köbmétert (m³)] meghaladó vagy 5000 főnél többet ellátó vízszolgáltatásról, beleértve a (3) bekezdésben megkövetelt információkat is.

(8) Ez a cikk nem vonatkozik a palackokban vagy tartályokban eladásra kínált emberi fogyasztásra szánt vízre.”

6 Ugyanezen irányelv „Teljesítési ütemterv” című 14. cikke a következőképpen rendelkezett:

„A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz minősége megfeleljen ezen irányelv követelményeinek, a hatályba léptetéstől számított öt éven belül, nem sértve az I. melléklet B. részének 2., 4. és 10. megjegyzését.”

7 A 98/83 irányelv „Rendkívüli körülmények” című 15. cikke az (1) és (2) bekezdésében így rendelkezik:

„(1) Rendkívüli körülmények esetén és földrajzilag meghatározott területekre vonatkozóan a tagállamok kérhetik a Bizottságtól a 14. cikkben meghatározott időtartam meghosszabbítását. A határidő ily módon történő meghosszabbítása nem haladhatja meg a három évet, amely időszak vége előtt vizsgálatot kell végezni és annak eredményeit a Bizottságnak meg kell küldeni, amely a vizsgálat alapján jogosult egy második, maximum hároméves hosszabbítást engedélyezni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a palackokban vagy tartályokban eladásra kínált emberi fogyasztásra szánt vízre.

(2) Az ilyen megindokolt kérelmekben ismertetni kell a tapasztalt nehézségeket, valamint legalább a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott valamennyi információt.”

8 Ezen irányelv „Paraméterek és határértékek” című I. melléklete tartalmazta a „Kémiai paraméterek” című B. részt, amelynek szövege a következő volt:

„Paraméter	Határérték	Mértékegység	Megjegyzések
[...]	[...]	[...]	[...]
[THM] – összesen	(100)	[mikrogramm/liter (µg/l)]	Meghatározott vegyületek koncentrációjának összege; 10. megjegyzés
[...]	[...]	[...]	[...]

[...]

10. megjegyzés: Amennyiben lehetséges, a fertőtlenítés hatásának veszélyeztetése nélkül, a tagállamoknak törekedniük kell az alacsonyabb értékekre.

A meghatározott vegyületek a következők: kloroform, bromoform, dibrómklórmetán, brómdiklórmetán.

A 6. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontjaiban említett víz esetében az adott értéket legkésőbb az irányelv hatálybalépésétől számított tíz naptári év elteltével kell elérni. Az összes THM határértéke az irányelv hatálybalépésétől számított ötödik évtől a hatálybalépésétől számított tizedik évig 150 µg/l.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak az emberi fogyasztásra szánt víz THM koncentrációjának lehető legnagyobb mértékű csökkentésére a határérték teljesüléséhez szükséges időszak alatt.

Az érték teljesítéséhez szükséges intézkedések megvalósításakor a tagállamok elsőbbséget biztosítanak azoknak a területeknek, ahol a legmagasabb az emberi fogyasztásra szánt víz THM koncentrációja.”

B. Az ír jog

9 A 98/83 irányelvet eredetileg a módosított European Communities (Drinking Water) Regulations 2000 (az Európai Közösségek 2000. évi rendelete [ivóvíz], S. I. 439/2000. sz.) ültette át az ír jogba, amelynek helyébe azóta a módosított European Union (Drinking Water) Regulations 2014 (az Európai Unió 2014. évi rendelete [ivóvíz], S. I. 122/2014. sz.) (a továbbiakban: az ivóvízről szóló 2014. évi rendelet) lépett.

10 Az ivóvízről szóló 2014. évi rendelet 4. cikke kimondja:

„(1) A 11. cikk alapján engedélyezett bármely eltérésre is figyelemmel a vízszolgáltató gondoskodik arról, hogy a víz egészséges és tiszta legyen, és megfeleljen e rendelet követelményeinek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a víz akkor minősül egészségesnek és tisztának, ha:

a) mentes azon mikroorganizmusoktól, élősködőktől és anyagoktól, amelyek mennyiségüket vagy koncentrációjukat tekintve potenciális veszélyt jelentenek az emberi egészségre, és

b) megfelel a melléklet 1. részének A. és B. táblázatában meghatározott minőségi előírásoknak.”

11 Az ivóvízről szóló 2014. évi rendelet 10. cikkének (4) bekezdése szerint:

„A 9. cikke, valamint az (5) és (8) bekezdésre is figyelemmel, amennyiben az e rendelet alkalmazásában végzett ellenőrzés azt állapítja meg, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz minősége nem felel meg a melléklet 1. részében meghatározott parametrikus értékeknek, az ellenőrző hatóság – az e rendelet értelmében hatályban lévő eltérésekre is figyelemmel – köteles

a) biztosítani, hogy a vízszolgáltató a lehető legrövidebb időn belül megtegye a szükséges korrekciós intézkedéseket a vízminőség helyreállítása érdekében, és e célból az érintett vízszolgáltató rendelkezésére bocsáthat minden általa megfelelőnek ítélt irányelvet;

b) elsőbbséget biztosítani a végrehajtási intézkedéseknek, figyelembe véve többek között a releváns parametrikus érték túllépésének mértékét és az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélyt;

c) amennyiben a (8) bekezdésben említett iránymutatások másként nem rendelkeznek, utasítani a vízszolgáltatót, hogy az ellenőrzés eredményeinek kézhezvételétől számított 14 napon belül dolgozzon ki cselekvési programot, 60 napon belül nyújtsa be azt az ellenőrző hatóságnak, és a vízminőség javítása érdekében hajtsa végre azt a jelen rendeletnek a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb [az esettől függően egy vagy két éven belül] való megfelelés biztosítása érdekében.”

II. A pert megelőző eljárás

12 2014. január 1-je óta az Irish Water, egy vízszolgáltató állami vállalat, vízgazdálkodási közszolgáltatásokat nyújt ír területen, és az Environmental Protection Agency (környezetvédelmi ügynökség, Írország) (a továbbiakban: EPA) felügyelete alatt gondoskodik arról, hogy az ivóvíz minősége megfeleljen a 98/83 irányelvben, valamint az irányelvet az ír jogrendbe átültető nemzeti

- rendelkezésekben megállapított normáknak. Ettől az időponttól kezdve az Irish Watert bízták meg a 34 önkormányzati tanácshoz és megyei tanácshoz tartozó körzetben az ivóvízellátás feladatával. Az Irish Water által működtetett állami vízellátó hálózatokon kívül a „*Group Water Schemes*” (vízellátási csoportok) elnevezésű magánszövetkezetek is ivóvízellátási szolgáltatásokat nyújtanak számos vidéki területen.
- 13 2014. december 3-án és 2015. január 23-án a Bizottság szolgálatai tájékoztatást kért az ír hatóságoktól a 98/83 irányelv e tagállamban történő végrehajtásáról. Az ír hatóságok e kérelmekre 2015. január 9-én, illetve március 19-én válaszoltak, és részletes tájékoztatást nyújtottak az írországi ivóvízben lévő THM-koncentráció megengedhető határértéke túllépésének mértékéről, a nyilvánosság tájékoztatásáról és a bevezetett korrekciós intézkedésekről.
 - 14 Az ír hatóságok által 2015. január 9-én és március 19-én közölt információk vizsgálatát követően a Bizottság szolgálatai 2015. május 11-én közölték velük, hogy az így leírt helyzet nem felel meg a 98/83 irányelv 4. és 8. cikkéből, valamint I. mellékletének B. részéből eredő követelményeknek. Az ír hatóságok 2015. szeptember 28-i levelükben reagáltak erre a megállapításra, és a kérdést az e hatóságok és a Bizottság szolgálatai közötti 2015. december 1-jei megbeszélésen megvitatták.
 - 15 Az ír hatóságok 2016. március 7-én küldték meg az első előrehaladási jelentést, amelyet 2016. április 29-én kiegészítettek. Ami azokat a magánjellegű vízellátási csoportokat illeti, amelyek helyzete aggodalomra okot adónak minősült, e hatóságok külön jelentéseket nyújtottak be.
 - 16 A Bizottság szolgálatainak az ír hatóságok részére 2016. augusztus 9-én megküldött újabb kérelmét követően e hatóságok 2016. augusztus 30-i levelükben megküldték számukra a második előrehaladási jelentést, valamint a magánjellegű vízellátási csoportokra vonatkozó külön jelentéseket. 2016. november 18-án az ír hatóságok megküldték a harmadik előrehaladási jelentést.
 - 17 E három előrehaladási jelentés vizsgálatát követően a Bizottság megállapította, hogy bizonyos előrelépések ellenére úgy tűnik, hogy több vízelosztó hálózat még mindig nem felel meg a 98/83 irányelv követelményeinek. Következésképpen ezen intézmény 2018. július 20-án felszólító levelet küldött Írországnak, amelyben megállapította, hogy e tagállam 481 218 lakost lefedő 73 állami vízellátási körzet és 22 989 lakost lefedő 24 magánjellegű vízellátási csoport tekintetében nem teljesítette a 98/83 irányelv I. mellékletének B. részével összefüggésben értelmezett 4. cikkéből, valamint ezen irányelv 8. cikkéből eredő kötelezettségeit.
 - 18 2018. október 19-én Írország válaszolt e felszólító levélre, részletezve a már elért eredményeket, és jelezte, hogy helyzete 2021 végére teljes mértékben meg fog felelni a 98/83 irányelv követelményeinek.
 - 19 2020. május 14-én a Bizottság indokolással ellátott véleményt küldött Írországnak, amelyben megállapította, hogy mivel nem fogadta el az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz – a 98/83 irányelv I. mellékletének B. részében szereplő parametrikus értékeknek megfelelően – megfeleljen a THM jelenlétére vonatkozó minimumkövetelménynek 284 527 lakost lefedő 31 állami vízellátási körzetben, és 9701 lakost lefedő tizenhárom, általa azonosított magánjellegű vízellátási csoportban, valamint annak érdekében, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállítása érdekében a lehető legrövidebb időn belül meghozzák a szükséges korrekciós intézkedéseket ezen állami vízellátási körzetekben és magánjellegű vízellátási csoportokban, és mivel nem biztosított elsőbbséget azok alkalmazásának, tekintettel többek között a releváns parametrikus érték túllépésének mértékére és az emberi egészséget fenyegető

potenciális veszélyre, Írország nem teljesítette a 98/83 irányelv I. mellékletének B. részével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (1) bekezdéséből és 8. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

- 20 Ebben az indokolással ellátott véleményben a Bizottság arra is felszólította Írországot, hogy a megküldésétől számított négy hónapon belül, legkésőbb 2020. szeptember 15-ig tegyen eleget kötelezettségeinek.
- 21 Írország 2020. szeptember 18-án válaszolt erre az indokolással ellátott véleményre, és 2021. március 2-án további információkat küldött a Bizottságnak. 2021. június 18-án a Bizottság szolgálatainak kérelmére válaszul az ír hatóságok megküldték a 2020. évre vonatkozó felügyeleti tevékenységeik eredményeit.
- 22 Az indokolással ellátott véleményre adott válaszában Írország azt állította, hogy az e véleményben említett harmincegy állami vízellátási körzetből tizenötben és a tizenhárom magánjellegű vízellátási csoportból háromban tartósan elérte a 98/83 irányelvből eredő követelmények tiszteletben tartását.
- 23 2021. március 2-án kelt levelében Írország tájékoztatta a Bizottságot két másik állami vízellátási körzet megfeleléséről.
- 24 2021. május 19-én a Bizottság technikai kérelmet intézett Írországhoz azzal a céllal, hogy bocsássa rendelkezésére a 2020. évi THM-koncentrációk monitoringjára vonatkozó adatokat a kötelezettségszegési eljárás hatálya alá tartozó valamennyi állami vízellátási körzet tekintetében.
- 25 2021. június 18-án Írország adatokat nyújtott be e vízellátási körzetek nagy részére vonatkozóan. Ezzel szemben a Bizottság az indokolással ellátott véleményben szereplő három állami vízellátási körzetre vonatkozóan nem, vagy csak hiányos adatokat kapott.
- 26 Mivel a Bizottság nem találta kielégítőnek az Írország által adott válaszokat és információkat, a jelen kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset megindítása mellett döntött.

III. A keresetről

- 27 Keresetének alátámasztására a Bizottság két kifogásra hivatkozik, amelyek közül az első a 98/83 irányelv I. mellékletének B. részével összefüggésben értelmezett 4. cikke (1) bekezdésének megsértésén alapul, mivel Írország 21 állami vízellátási körzetben és kilenc magánjellegű vízellátási csoportban nem fogadta el az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen a THM-koncentrációk e vízben való jelenlétére vonatkozó minimumkövetelménynek az emberi fogyasztásra szánt víz minősége tekintetében az ezen I. melléklet B. részében szereplő parametrikus értékeknek megfelelően, a második kifogás pedig a 98/83 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapul, mivel Írország nem fogadta el a lehető legrövidebb időn belül az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállításához szükséges korrekciós intézkedéseket ezen állami vízellátási körzetekben és e magánjellegű vízellátási csoportokban, figyelembe véve, különösen a releváns parametrikus érték túllépésének súlyosságát és az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélyt.

- 28 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a THM-ek olyan kémiai vegyületek, amelyek a klóralapú fertőtlenítőszeres és a vízben található szerves anyag, például a baktériumok és növényi anyagok közötti reakció útján alakulnak ki. Gyakran jelen vannak az ivóvízben, különösen azokban a vízkezelő rendszerekben, amelyek a klórt használják a baktériumok és szennyező anyagok eltávolítására.
- 29 A THM-ek aggodalomra adnak okot az emberi egészség és a környezet szempontjából, mivel az ilyen kémiai vegyületek ivóvízben való magas szintjének hosszabb ideig való kitettség olyan kockázatokkal járhat, mint a rák, különösen a húgyhólyagrák és a vastagbélrák, és gyomor- és bélproblémákat, valamint bőrirritációt okozhat. Ezenkívül a környezetbe történő kibocsátást követően a THM-ek mérgezőek lehetnek a vízi állatokra nézve, zavarhatják az édesvízi ökoszisztémákat, és az algák túlzott növekedésének elősegítésével hozzájárulhatnak holt területek kialakulásához az óceánokban.
- 30 Az ivóvízben lévő THM-koncentráció csökkentése érdekében a 98/83 irányelvvel összhangban a vízszabályozó hatóságoknak és az ivóvízkezelő vállalatoknak alternatív fertőtlenítési módszereket kell alkalmazniuk, csökkenteniük kell a nyers víz szervesanyag-tartalmát, és optimalizálniuk kell a kezelési eljárásokat, hogy minimalizálják e vegyületek képződését.

A. A keresetnek három állami vízellátási körzet vonatkozásában fennálló elfogadhatóságáról

1. A felek érvei

- 31 Írország azt állítja, hogy Drimoleague, Ring/Helvick és Grangemore állami vízellátási körzet tekintetében elfogadhatatlan a Bizottság keresete.
- 32 E tagállam ellenkérelmében azt állítja, hogy „az annak meghatározásához szükséges alapvető viszonyítási pont, hogy az adott vízellátás tiszteletben tartja-e a THM-ekre vonatkozóan megállapított parametrikus értékeket, az EPA korrekciós intézkedéseinek jegyzéke”. Az említett tagállam azt állítja, hogy a három érintett állami vízellátási körzet azért nem szerepelt a korrekciós intézkedések jegyzékében, „mivel azok már nem léteztek”. Írország elismeri, hogy ilyen helyzetekben a Bizottság nagymértékben függ az érintett tagállam által szolgáltatott információktól, vitatja azonban, hogy a jelen ügyben nem tartotta tiszteletben a tájékoztatási kötelezettségét.
- 33 A Bizottság azzal érvel, hogy Írország hibát követett el azzal, hogy nem tájékoztatta kifejezetten e három állami vízellátási körzet leszereléséről, mivel nem szolgáltatott olyan adatokat, amelyek lehetővé tették annak bizonyítását, hogy az új vízelosztó hálózatok megfelelnek a 98/83 irányelvből eredő kötelezettségeknek, és a Ring/Helvicki és a Grangemore állami vízellátási körzeteket illetően nem indokolta meg, hogy miért távolított el a korrekciós intézkedések jegyzékéből valamely „nem megfelelő vízellátási körzetet”.
- 34 A Bizottság szerint Írország nem tájékoztatta őt arról, hogy Drimoleague állami vízellátási körzet immár a Skibbereen (Írország) vízellátó hálózathoz kapcsolódik. Következésképpen a kereset megindításának időpontjában ezen intézmény nem rendelkezett olyan információval, amely lehetővé tette volna számára annak megállapítását, hogy Drimoleague állami vízellátási körzetben megoldódott az ivóvíz minőségének a problémája. Írország csak az ellenkérelmében szolgáltatott olyan ellenőrző adatokat, amelyek arra utaltak, hogy Skibbereen vízellátó hálózata tiszteletben

- tartja a THM-ekre vonatkozóan megállapított parametrikus értékeket. Ezeket az információkat túl későn közölték ahhoz, hogy azokat a Drimoleague állami vízellátási körzetet illetően figyelembe vegyék a kereset megalapozottságának értékelése során.
- 35 Írország előadja, hogy bár a Bizottság azt állítja, hogy nem tájékoztatta őt arról, hogy Drimoleague állami vízellátási körzetet már más vízellátó hálózat látja el, ezen intézmény elismeri, hogy egy ilyen körzet korrekciós intézkedések jegyzékéből való törlését megfelelési mutatóként kellett volna értelmeznie. Márpedig a jelen ügyben, noha az ír hatóságok 2021. június 18-án benyújtották a Bizottságnak az arra utaló ellenőrzési eredményeket, hogy ezen állami vízellátási körzetben 2020. július 21-én megállapították a THM-re vonatkozó parametrikus érték túllépését, ez nem változtat azon, hogy Drimoleague állami vízellátó hálózata az indokolással ellátott véleményben meghatározott időpontban, azaz 2020. szeptember 15-én már nem létezett.
- 36 A Ring/Helvick és a Grangemore állami vízellátási körzeteket illetően Írország ellenkérelmében azzal érvel, hogy azok sem léteztek ezen időpontban, amint az az e tagállam által az indokolással ellátott véleményre válaszul szolgáltatott információkból kitűnik.
- 37 A Bizottság szerint az indokolással ellátott véleményre adott válaszban szereplő pusztán utalás arra, hogy e két állami vízellátási körzetet törölték „az EPA THM-re vonatkozó korrekciós intézkedéseinek jegyzékéből”, nem tette lehetővé számára annak megállapítását, hogy azok immár tiszteletben tartották a 98/83 irányelvben megállapított követelményeket. Az indokolással ellátott véleményre adott válasz megküldése előtt látszólag bekövetkezett változás ellenére Írország nem tájékoztatta őt arról, hogy Ring/Helvick és Grangemore állami vízellátási körzetek a továbbiakban Dungarvan, illetve Boyle (Írország) vízelosztó hálózathoz kapcsolódnak. Ezenkívül ezen információk rendelkezésre bocsátásakor azokat nem kísérte semmilyen adat, amely lehetővé tette volna a Bizottság számára annak megállapítását, hogy Ring/Helvick és Grangemore vízellátási körzetek lakosai immár olyan vízellátó hálózathoz csatlakoznak, amely megfelel a vonatkozó parametrikus értékeknek. Következésképpen a kereset megindításának időpontjában ezen intézmény nem rendelkezett olyan információval, amely lehetővé tette volna számára annak megállapítását, hogy Ring/Helvick és Grangemore állami vízellátási körzetekben megoldódott az ivóvíz minőségének a problémája.
- 38 A Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy a Bíróság már elutasított egy arra alapított érvet, hogy a nem megfelelő állami vízellátó rendszer leszerelése és a korábban kiszolgált körzetek új állami vízellátási körzethez való csatlakozása elegendő a nem megfelelő vízellátásra vonatkozó jogsértési eljárás megszüntetéséhez, anélkül hogy tájékoztatni kellene a Bizottságot a THM-koncentrációk változásáról, vagy adatokat kellene szolgáltatni az új vízellátási körzetben. A közigazgatási átszervezés nem hatástalanítja a jogsértési eljárást, és bár valóban hasznos megoldás lehet a megfelelés szempontjából, az érintett tagállam feladata, hogy egyértelmű információkat szolgáltatson az adminisztratív változásról, például a vízellátó hálózat leszereléséről és az érintett körzetnek egy másik ellátási hálózathoz való csatlakozásáról, valamint olyan adatokat, amelyekből arra lehet következtetni, hogy a változás megoldotta a problémát, vagyis hogy az új vízellátás megfelel a 98/83 irányelvben meghatározott parametrikus értékeknek.
- 39 A Bizottság úgy véli, hogy elegendő bizonyítékot szolgáltatott a jogsértésre vonatkozóan. Ezenkívül a Bizottság kiegészítő információk iránti kérelmet intézett Írország indokolással ellátott véleményre adott válaszát követően, mielőtt a Bírósághoz fordult, jóllehet erre az EUMSZ 258. cikk értelmében nem volt köteles.

2. A Bíróság álláspontja

- 40 Írország lényegében arra hivatkozik, hogy a jelen kereset Drimoleague, Ring/Helvick és Grangemore állami vízellátási körzetet illetően lényegében azzal az indokkal elfogadhatatlan, hogy az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor, azaz 2020. szeptember 15-én az érintett három körzet már nem szerepelt az EPA korrekciós intézkedéseinek jegyzékében, mivel azok már nem léteztek. Pontosabban Drimoleague állami vízellátási körzetet összekapcsolták Skibbereen vízellátó hálózattal, a Ring/Helvick hálózatot összekapcsolták oDungarvan hálózattal, Grangemore állami vízellátási körzetet pedig Boyle hálózatával egyesítették.
- 41 Előzetesen rá kell mutatni egyrészt arra, hogy az EUMSZ 258. cikk szerinti kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban a bizonyítási teherre vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottságnak kell bizonyítania az állítólagos kötelezettségszegés fennállását. Ezen intézménynek kell az ahhoz szükséges bizonyítékokat szolgáltatnia a Bíróságnak, amelyek alapján az megállapíthatja, hogy a kötelezettséget nem teljesítették, és ennek során a Bizottság nem támaszkodhat semmiféle vélelemre (2020. március 5-i Bizottság kontra Ciprus [A települési szennyvíz gyűjtése és tisztítása] ítélet, C-248/19, EU:C:2020:171, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 Csak ha a Bizottság az alperes tagállam területén felmerült eseményekkel kapcsolatban kellő mennyiségű tényre hivatkozott, feladata a tagállamnak, hogy az előterjesztett adatokat, valamint az abból eredő következtetéseket lényegében és részletesen vitassa (2020. március 5-i Bizottság kontra Ciprus [A települési szennyvíz gyűjtése és tisztítása] ítélet, C-248/19, EU:C:2020:171, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 Egyébiránt, mivel a kötelezettségszegés fennállását az érintett tagállamban az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor fennálló helyzet alapján kell megítélni, a Bíróság nem veheti figyelembe a későbbi törvényi vagy rendeleti változásokat (2020. december 17-i Bizottság kontra Görögország ítélet, C-849/19, EU:C:2020:1047, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 Ebből a jelen ügyben az következik, hogy az állítólagos kötelezettségszegéseket az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor Írországban fennálló helyzetre tekintettel kell értékelni, azokat az aktusokat figyelmen kívül hagyva, amelyekkel e tagállam úgy döntött, hogy végrehajtja a jelen ítélet 37. pontjában említett módosításokat, anélkül hogy erről tájékoztatta volna a Bizottságot, vagy tájékoztatta volna őt a THM-szennyezés szintjéről az új ivóvízellátási körzetek vonatkozásában.
- 45 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a jelen kereset tárgyát képező parametrikus értékek túllépései – beleértve azt a három állami vízellátási körzetet is, amelyek esetében vitatják a kereset elfogadhatóságát – Írország által a Bizottság számára szolgáltatott adatokon alapulnak, amelyeket e tagállam sem a pert megelőző szakaszban, sem a Bíróság előtt nem vitatott.
- 46 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság, amely nem rendelkezik saját vizsgálati jogkörrel, nagymértékben függ az érintett tagállamtól kapott információktól (lásd ebben az értelemben: 2005. április 26-i Bizottság kontra Írország ítélet, C-494/01, EU:C:2005:250, 43. pont). Ebből következik, hogy mivel Írország nem tájékoztatta a Bizottságot a jelen ítélet 36. pontjában említett módosításokról, és nem közölt vele semmilyen adatot, amely alapján megállapítható lett volna, hogy a Drimoleague, a Ring/Helvick és a Grangemore állami vízellátási

körzethez nemrég csatlakozott személyek számára szolgáltatott ivóvíz minősége immáron megfelel a 98/83 irányelvben a THM-koncentráció tekintetében meghatározott parametrikus értékeknek, a Bizottságnak nem volt lehetősége megállapítani, hogy az ilyen megfelelésre az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártá előtt sor került-e.

- 47 Végül meg kell jegyezni, hogy a Bíróság már elutasított egy kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet bizonyos agglomerációk vonatkozásában azzal az indokkal, hogy azok a területi közigazgatási átszervezést követően már nem léteztek. Így kizárólag az ír belső jogrendbe tartozó közigazgatási változások alapján – amelyek a Bizottság felszólítását követően következtek be, és amelyek hatására leszerelték a 98/83 irányelvben megállapított küszöbértékeknek meg nem felelő állami vízellátó rendszert, és a korábban kiszolgált körzetet egy új állami vízellátási körzethez csatlakoztatták – nem állapítható meg, hogy a nem megfelelő vízellátásra vonatkozó jogsértési eljárás önmagában emiatt tárgytalanná válik (lásd analógia útján: 2021. október 6-i Bizottság kontra Olaszország [A települési szennyvíz gyűjtésének és kezelésének rendszere] ítélet, C-668/19, EU:C:2021:815, 40. és 41. pont).
- 48 Ugyanis, bár az ilyen területi közigazgatási átszervezés ténylegesen lehetővé teheti a 98/83 irányelvben rögzített határértékek betartását, Írországnak kellett volna pontosítania a Bizottság számára, hogy konkrétan miben állt ez az adminisztratív változás, jelezve például, hogy valamely vízellátó rendszert leszereltek, és hogy az érintett körzetet valamely más ellátó rendszerhez csatlakoztatták, valamint azon adatokat, amelyek bizonyítják, hogy az említett változás megoldotta a víz THM-szennyezésének a problémáját, vagyis hogy az új ivóvízellátás megfelel a 98/83 irányelvben előírt határértékeknek.
- 49 E körülmények között a jelen kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset elfogadható Drimoleague, Ring/Helvick és Grangemore állami vízellátási körzet vonatkozásában is.

B. Az ügy érdeméről

1. Az első kifogásról

- 50 Első kifogásával a Bizottság azt rója fel Írországnak, hogy nem teljesítette a 98/83 irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit huszonegy állami vízellátási körzetben és kilenc olyan magánjellegű vízellátási csoportban, amelyekben túllépték az ivóvízben jelen lévő THM-koncentrációnak az ezen irányelv I. mellékletének B. részében meghatározott megengedett legmagasabb határértékére vonatkozó parametrikus értéket.
- 51 Írország vitatja e kötelezettségszegést, és tagadja a 98/83 irányelv által előírt eredménykötelem fennállását, valamint a Bizottság által az állítólagos kötelezettségszegésre vonatkozóan előterjesztett bizonyítékok elégséges jellegét. E tagállam számos olyan sajátos tényezőre hivatkozik, amely igazolhatja e határértékek túllépését.

a) Az eredménykötelemről

1) A felek érvei

- 52 A Bizottság keresetlevelében emlékeztet arra, hogy a 98/83 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése eredménykötelmet ír elő a tagállamok számára, nevezetesen azt, hogy biztosítsák az emberi fogyasztásra szánt víz egészségességét és tisztaságát.
- 53 Ellenkérelmében Írország azt válaszolja, hogy az e rendelkezés alapján a tagállamokat terhelő alapvető kötelezettség a vízbiztonság és -tisztaság biztosításához szükséges „intézkedések megtételére” vonatkozó kötelezettség. Arra hivatkozik, hogy e rendelkezést annak szövege, szövegösszefüggése és célja fényében kell értelmezni, aminek annak megállapításához kell vezetnie, hogy az említett rendelkezés nem keletkeztet a tagállamok terhére eredménykötelmet. Még ha ez is lenne a helyzet, az ilyen kötelezettség semmi esetre sem abszolút vagy feltétlen.
- 54 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az Írország által javasolt értelmezés ellentétes a Szerződésekkel, a 98/83 irányelvvel és a parametrikus értékek tiszteletben tartására vonatkozó ítélkezési gyakorlattal. Az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése értelmében az irányelv az elérendő célokat illetően kötelező a tagállamokra, és a jelen ügyben a 98/83 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése előírja számukra annak biztosítását, hogy az ivóvízben lévő THM-koncentráció ne haladja meg a 100 µg/l parametrikus értéket. Az érintett tagállam feladata annak meghatározása, hogy milyen intézkedések szükségesek ezen eredmény eléréséhez, ezzel szemben nincs más választása, mint ezen eredmény elérése.
- 55 A Bíróság egyébként már úgy értelmezte a 98/83 irányelv 4. cikkét, hogy az kötelezi a tagállamokat az elérendő vízminőségi szint tekintetében. A Bizottság szerint ez kitűnik a 2008. január 31-i Bizottság kontra Franciaország ítéletből (C-147/07, EU:C:2008:67), amely az e rendelkezésből eredő kötelezettségnek az ivóvízben jelen lévő nitrát- és peszticidkoncentráció megengedett határértékének túllépése miatti megszegésére vonatkozott.
- 56 A Bizottság hangsúlyozza, hogy Írország nem vitatja, hogy az ivóvízben lévő THM-koncentráció az indokolással ellátott véleményben említett területek esetében meghaladta a 100 µg/l parametrikus értéket. Ellenkezőleg, mindig elismerte a THM-koncentráció elfogadható szintjeire vonatkozó probléma fennállását.
- 57 Viszonzásában Írország másodlagosan arra hivatkozik, hogy a 98/83 irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében a tagállamokra rótt kötelezettség részben gondossági kötelelemnek, részben pedig eredménykötelelemnek tekinthető.
- 58 Írország fenntartja, hogy e rendelkezés akként történő értelmezése, hogy az abszolút és feltétlen kötelezettséget ír elő, nem veszi figyelembe az írországi valós helyzetet. Az ivóvíz minősége ugyanis nem állandó, hanem számos olyan környezeti, földrajzi és fizikai tényezőtől függ, amely befolyásolja a THM-koncentráció szintjét, és amely bizonyos területeken rendkívül nehezíti a 98/83 irányelv által meghatározott parametrikus értékek tiszteletben tartását, még akkor is, ha minden szükséges intézkedést megtesznek.
- 59 Írország szerint a THM-koncentráció ivóvízben lévő szintje túllépése eseteinek korlátozott száma ellenére megtették a szükséges intézkedéseket az ivóvíz egészségességének és tisztaságának biztosítása érdekében, az ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése alapján őt terhelő

kötelezettségnek megfelelően. Ebből következik, hogy az indokolással ellátott véleményben meghatározott megfelelési határidő lejártakor e tagállam teljesítette az e rendelkezésből eredő kötelezettségeit, és tágabb értelemben a Szerződésekből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság álláspontja

- 60 A 98/83 irányelv 4. cikkének az ezen irányelv I. mellékletének B. részével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése értelmében a tagállamok kötelesek betartani az ivóvízben jelen lévő THM maximális megengedett összkoncentrációjára vonatkozó 100 µg/l parametrikus értéket.
- 61 Írország előadja, hogy ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése nem hoz létre eredménykötelmet a tekintetben, hogy ne lépjen túl e határértéket.
- 62 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése értelmében az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, a forma és az eszközök megválasztását azonban a nemzeti hatóságokra hagyja.
- 63 A jelen ügyben ez az eredmény abban áll, hogy a tagállamok ügyelnek arra, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen bizonyos alapvető minőségi és egészségügyi paramétereknek, köztük a jelen kereset tárgyát képező paraméternek, nevezetesen az ivóvízben jelen lévő THM-koncentráció maximális szintjének. Így ezen államok kötelesek biztosítani, hogy ezek a koncentrációk összességében ne haladják meg a 100 µg/l-t.
- 64 A 98/83 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen az irányelv követelményeinek.
- 65 Így a Bíróság többek között a 2008. január 31-i Bizottság kontra Franciaország ítéletben (C-147/07, EU:C:2008:67) már kimondta, hogy a 98/83 irányelv 4. cikke kötelezi a tagállamokat azon minimális minőségi előírások tekintetében, amelyeknek az emberi fogyasztásra szánt víznek meg kell felelnie. Ugyanebben az értelemben a 2002. november 14-i Bizottság kontra Írország ítéletben (C-316/00, EU:C:2002:657) a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1980. július 15-i 80/778/EGK tanácsi irányelv (HL 1980. L 229., 11. o.), amelyet a 98/83 irányelv váltott fel, nem egyszerű gondossági kötelmet, hanem eredménykötelmet ír elő. Ugyanez vonatkozik a tagállamokra a 98/83 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése alapján rótt kötelezettségre is.
- 66 Ebből következik, hogy el kell utasítani Írország azon érvelését, amely szerint az uniós jog e rendelkezése nem ír elő eredménykötelmet.

b) A bizonyítékokról

1) A felek érvei

- 67 Írország azt kifogásolja, hogy a Bizottság arra a vélelemre támaszkodik, amely szerint e tagállam szükségszerűen nem teljesítette a 98/83 irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel az ivóvíz minősége a keresetlevelének mellékletében felsorolt huszonegy állami vízellátási körzetben és kilenc magánjellegű vízellátási csoportban állítólag nem felelt meg a THM-koncentráció maximális küszöbértékének, azaz 100 µg/l-nek.

- 68 Az említett tagállam úgy véli, hogy mivel a 98/83 irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettség az eredmény eléréséhez szükséges intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettség, és mivel a 98/83 irányelvből az következik, hogy – még ha ilyen intézkedéseket hoznak is – néha lehetetlennek bizonyulhat az irányelv 5. cikkének megfelelően meghatározott parametrikus értékek betartása, nem elegendő, ha a Bizottság e vélelemre hivatkozik. A jelen ügyben éppen ellenkezőleg, a Bizottság feladata, hogy kellő bizonyítékkal alátámassza, hogy a keresetlevelének mellékletében megjelölt vízellátó hálózatokat illetően Írország nem tette meg az emberi fogyasztásra szánt víz egészségességének és tisztaságának biztosításához szükséges intézkedéseket, amit ezen intézmény nem bizonyított.
- 69 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a parametrikus érték túllépése tényszerű és objektív jellegű, és hogy az Írország által szolgáltatott adatok, amelyeket Írország nem kérdőjelezett meg, egyértelműek e tekintetben.
- 70 Mindazonáltal igaz, hogy a Bizottságnak meg kell adnia a Bíróság számára azokat az információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az megállapíthassa a tagállamoknál általa felrót kötelezettségszegés fennállását. Ez utóbbiak kötelesek azonban megkönnyíteni a Bizottság feladatának teljesítését, és az irányelvek hatékony végrehajtásának biztosítására irányuló nemzeti rendelkezések gyakorlatban történő helyes alkalmazásának ellenőrzését illetően figyelembe kell venni azt a tényt, hogy ezen intézmény, amely e területen nem rendelkezik saját vizsgálati jogkörrel, nagymértékben függ az érintett tagállam által szolgáltatott információktól.
- 71 Írország viszonválaszában azt állítja, hogy az a tény, hogy a tagállam által elfogadott intézkedések csak egy bizonyos idő elteltével lépnek hatályba, és csak egy bizonyos idő elteltével teszik lehetővé az irányelvből eredő kötelezettségeinek való megfelelés biztosítását, nem jelenti azt, hogy az említett intézkedéseket nem hozták meg.

2) A Bíróság álláspontja

- 72 Írország azt állítja, hogy a Bizottság nem támasztotta alá kellő bizonyítékkal, hogy e tagállam a keresetlevelében megjelölt valamennyi ivóvízelosztó hálózatban nem tette meg az emberi fogyasztásra szánt víz egészségességének és tisztaságának biztosításához szükséges intézkedéseket.
- 73 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 258. cikk alapján indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban a Bizottság feladata az állítólagos kötelezettségszegés létének bizonyítása. Ezen intézménynek kell az ahhoz szükséges bizonyítékokat szolgáltatnia a Bíróságnak, amelyek alapján az megállapíthatja, hogy a kötelezettséget nem teljesítették, és ennek során a Bizottság nem támaszkodhat semmiféle vélelemre. (lásd ebben az értelemben: 2005. április 26-i Bizottság kontra Írország ítélet, C-494/01, EU:C:2005:250, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 74 Mindazonáltal az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése alapján a tagállamok kötelesek elősegíteni a Bizottság feladatainak teljesítését, amely az EUSZ 17. cikk (1) bekezdése szerint különösen azt jelenti, hogy a Bizottság gondoskodik a Szerződés rendelkezéseinek és az alapján az intézmények által hozott rendelkezések alkalmazásáról (2005. április 26-i Bizottság kontra Írország ítélet, C-494/01, EU:C:2005:250, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 75 Ezzel kapcsolatban ki kell emelni, hogy a Bizottság – ami egy irányelv tényleges végrehajtásának biztosítására irányuló nemzeti rendelkezések gyakorlatban való helyes alkalmazásának ellenőrzését illeti olyan területeken, ahol a Bizottság nem rendelkezik saját vizsgálati jogkörrel –

- nagymértékben függ az esetleges panaszosoktól vagy az érintett tagállamtól kapott információktól (2005. április 26-i Bizottság kontra Írország ítélet, C-494/01, EU:C:2005:250, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 76 Mindebből elsősorban az következik, hogy amikor azonban a Bizottság az alperes tagállam területén felmerült tényekkel kapcsolatban elegendő bizonyítékra hivatkozott, ezt követően már a tagállam feladata, hogy az előterjesztett adatok lényegét és részleteit, valamint az abból eredő következtetéseket kétségbe vonja (2005. április 26-i Bizottság kontra Írország ítélet, C-494/01, EU:C:2005:250, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 77 Ilyen körülmények a jóhiszemű együttműködés keretében, valamennyi tagállamnak a Bizottság általános feladatai ellátásának elősegítésére vonatkozó köteletségének megfelelően, elsősorban a nemzeti hatóságok feladata a szükséges helyi ellenőrzést elvégezni (2005. április 26-i Bizottság kontra Írország ítélet, C-494/01, EU:C:2005:250, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 78 Miután tehát az irányelv rendelkezéseinek ismételt nem teljesítésével kapcsolatban a Bizottság a részletes panaszokra hivatkozik, az érintett tagállam feladata, hogy a panaszban foglalt állításokat érdemben vitassa (2005. április 26-i Bizottság kontra Írország ítélet, C-494/01, EU:C:2005:250, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 79 A jelen ügyben figyelembe kell venni azt a tényt, hogy maga, Írország által a 98/83 irányelvben, és különösen annak I. mellékletének B. részében az emberi fogyasztásra szánt vízben jelen lévő THM-koncentráció tekintetében meghatározott parametrikus értékek betartására vagy túllépésére vonatkozóan szolgáltatott adatok olyan tudományos adatok, amelyeket e tagállam a pert megelőző eljárás során nem vitatott, és amelyek így objektív ténybeli elemeknek minősülnek.
- 80 Ami egyébiránt a Bizottság által előadott azon bizonyítékot illeti, hogy e tagállam – a 98/83 irányelvből eredő kötelezettségeinek megfelelően – elfogadta az emberi fogyasztásra szánt víz egészségességének és tisztaságának biztosításához szükséges intézkedéseket, bár az EUMSZ 288. cikk és a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ezen irányelv végrehajtása tekintetében a tagállamokra hagyják „a forma és az eszközök megválasztását”, azok kötelesek az irányelv által meghatározott eredmény elérésére. Így, bár Írország szabadon határozhatja meg az említett irányelv belső jogrendjében történő végrehajtásának eszközeit, figyelembe véve annak sajátosságait, tiszteletben kell tartania az irányelv valamennyi rendelkezését, és ennél fogva biztosítania kell, hogy az ivóvízben lévő THM-koncentráció az ország egész területén ne haladja meg a 100 µg/l-t.
- 81 Mivel e kötelezettségnek Írország még mindig nem tett eleget a Bizottság által az indokolással ellátott véleményében számára előírt határidő lejártakor, több mint tizenhét évvel azon időpontot követően, amikor a tagállamok kötelesek voltak biztosítani a helyzetüknek a 98/83 irányelv követelményeinek való megfelelést, meg kell állapítani, hogy a Bizottság elegendő bizonyítékkal szolgált az állítólagos kötelezettségzegés alátámasztására, amikor az Írország által benyújtott azon parametrikus intézkedésekre támaszkodott, amelyek tanúsítják a THM ivóvízre vonatkozó határértékének túllépését valamennyi állami vízellátási körzetben és a jelen keresettel érintett valamennyi magánjellegű vízellátási csoportban. Ebből az következik, hogy az így megállapított túllépések tartósnak minősülnek, anélkül hogy a Bizottságnak azt további bizonyítékokkal alá kellene támasztania.

c) A „sajátos és egyedi tényezőkről”

1) A felek érvei

- 82 Írország azt állítja, hogy figyelembe kell venni a sajátos és egyedi földrajzi és környezeti tényezőket, nevezetesen a vízforrások jellegét, a tőzeg, az alacsony topográfiai lejtések és az átlagosnál nagyobb esőzések jelenlétét, mivel azok bizonyos esetekben szigorúan megnehezítik azt a célt, hogy az ivóvízben lévő THM-koncentráció megfeleljen a 98/83 irányelvben előírt korlátoknak, különösen, hogy ezzel egyidőben hatékony fertőtlenítési eljárást kell fenntartani. A megkövetelt korrekciós intézkedések olyan terjedelműek lennének, hogy olyan strukturális megoldásokat foglalnának magukban, mint az új vagy jelentősen továbbfejlesztett szennyvíztisztító telepek létrehozása, amelyek jellegüknél fogva jelentős időbeli és tőkeberuházásokat igényelnek.
- 83 A Bizottság a válaszában arra hivatkozik, hogy a 98/83 irányelv maga is azt irányozza elő, hogy előfordulhat, hogy a tagállam nem tudja teljes mértékben teljesíteni az abban előírt kötelezettségeket, és különleges keretet ír elő a lehetséges eltérésekre. Ez az irányelv azt is lehetővé teszi, hogy valamely tagállam kivételes esetekben meghosszabbítsa az átültetési határidőt. A Bizottság szerint Írország egyik lehetőséggel sem élt.
- 84 A Bizottság szerint Írország közel húsz éve tudatában van a meg nem felelés problémájának, és *de facto* sokkal több időt kapott annál, mint amit bármelyik ilyen formális eltérés keretében kapott volna. Sem a geológiai tényezőkre, sem a területrendezésre és/vagy a környezetre vonatkozó szabályokból eredő, Írország által hivatkozott követelményekre nem lehet eredményesen hivatkozni e hosszú távú meg nem felelés igazolása érdekében.
- 85 Írország e tekintetben hangsúlyozza, hogy az e tagállamban szolgáltatott ivóvíz általánosságban nagyrészt megfelel a 98/83 irányelv követelményeinek, és hogy a jelen eljárás egy meghatározott időpontban, azaz az indokolással ellátott véleményben a megfelelésre meghatározott határidő lejártakor fennálló helyzetére vonatkozik.
- 86 Ezenkívül, még ha a 98/83 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének Bizottság általi értelmezése helyes is, és az ezen irányelvben előírt eltérések kimerítő jellegűek, a Bíróság már kimondta, hogy azok a külső körülmények, amelyek kívül esnek a tagállamok ellenőrzésén, és amelyek lehetetlenné vagy rendkívül nehézé teszik a tagállamok számára a valamely irányelv alapján fennálló kötelezettségeik teljesítését, még akkor is, ha minden szükséges gondosságot megtettek, igazolhatják olyan helyzet fennállását, amely minden más körülmények között az uniós jogból eredő kötelezettségeik megszegését jelenti.

2) A Bíróság álláspontja

- 87 Amint az a jelen ítélet 82. pontjából kitűnik, Írország számos földrajzi, geológiai és környezeti, sőt szabályozási tényező fennállására hivatkozik, amely azon cél elérését, hogy az ivóvízben jelen lévő THM-koncentrációk szintjei megfeleljenek a 98/83 irányelvben előírt határértékeknek, bizonyos esetekben igen nehézé teszi. Ezenkívül e tagállam szerint e tényezők fennállásához jelentős időt és pénzügyi eszközöket igénylő strukturális megoldásokra van szükség.
- 88 Márpedig a 98/83 irányelvből, különösen annak (29) preambulumbekkezdéséből és 9. cikkéből kitűnik, hogy az irányelv lehetővé teszi azon tagállam számára, amely nem képes teljes mértékben eleget tenni az abban foglalt kötelezettségeknek, hogy eltéréseket írjon elő az ezen irányelv

- I. mellékletének B. részében meghatározott parametrikus értékektől. Ezenkívül az említett irányelv 15. cikke előírja, hogy a tagállamok kivételes esetekben kérhetik az átültetési határidő meghosszabbítását.
- 89 A jelen ügyben Írország nem élt ezekkel a lehetőségekkel.
- 90 Egyébiránt az EUMSZ 258. cikk szerinti eljárás az EUM-Szerződésből vagy a másodlagos jogból származó kötelezettségek tagállamok általi megszegésének objektív megállapításán alapszik (lásd ebben az értelemben: 1983. március 1-jei Bizottság kontra Belgium ítélet, 301/81, EU:C:1983:51, 8. pont; 2010. március 4-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-297/08, EU:C:2010:115, 81. pont).
- 91 Amennyiben ennek megállapítása – a jelen ügghöz hasonlóan – bizonyítást nyert, nincs relevanciája annak, hogy a kötelezettségszegés azon állam szándékából ered, amelynek e kötelezettségszegés betudható, vagy gondatlanságának, illetve azon technikai nehézségeknek a következménye, amelyekkel szembesült (1998. október 1-jei Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-71/97, EU:C:1998:455, 15. pont; 2010. március 4-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-297/08, EU:C:2010:115, 82. pont).
- 92 Mindenesetre az a tagállam, amely pillanatnyilag leküzdhetetlen nehézségekkel szembesül, amely megakadályozza az uniós jogból eredő kötelezettségek teljesítését, csak az e nehézségek orvoslásához szükséges időszak tekintetében hivatkozhat *vis maior* helyzetre (2001. december 13-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-1/00, EU:C:2001:687, 131. pont).
- 93 Márpedig e tekintetben meg kell állapítani, hogy sem az Írország által hivatkozott földrajzi, geológiai vagy környezeti tényezők, sem a területrendezésre és/vagy a környezetre vonatkozó szabályokból eredő követelmények nem minősülhetnek olyan *vis maior* helyzetnek, amely igazolja azt a tényt, hogy e tagállam közel tizenhét évvel a 98/83 irányelv 14. cikkének megfelelően meghatározott időpontot követően nem tesz eleget az ezen irányelvből eredő kötelezettségeinek, jóllehet lehetősége volt arra, hogy ezen irányelv 9. cikke alapján átmeneti eltéréseket írjon elő. Ugyanis egyáltalán nem olyan rövid időtartamú, előre nem látható eseményekről van szó, amelyek hatása korlátozott, mivel nem vitatott, hogy Írország a 98/83 irányelv hatálybalépése óta nem elhanyagolható számú állami vízellátási körzet és magánjellegű vízellátási csoport számára „nem tartott fenn hatékony és szigorú fertőtlenítési folyamatot”, és mindenesetre ez volt a helyzet az indokolással ellátott véleményben a megfelelésre előírt határidő lejártakor.
- 94 Ebből következik, hogy Írország nem hivatkozhat eredményesen területének földrajzi, geológiai vagy környezeti sajátosságaival, vagy akár a területrendezésre és/vagy a környezetvédelemre vonatkozó szabályokkal kapcsolatos érvekre annak igazolása érdekében, hogy tartósan nem teljesítette a 98/83 irányelvből eredő kötelezettségeit, annál is inkább, mivel egyrészt a THM-koncentráció emberi fogyasztásra szánt vízre vonatkozó határértékének a túllépése hosszú ideig fennállt, másrészt pedig Írország nem élt az ezen irányelvben előírt eltérési lehetőségekkel.
- 95 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy Írország, mivel nem fogadta el az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen az abban jelen lévő THM-koncentrációra vonatkozó – a 98/83 irányelv I. mellékletének B. részében szereplő parametrikus értékek szerinti – minimumkövetelményeknek huszonegy állami vízellátási körzetben, nevezetesen Schull, Drimoleague, Glenties-Ardara, Roundwood, Caragh Lake PWS 022A, Kilkenny City (Radestown) WS, Granard, Gowna, Staleen, Drumcondrath, Grangemore, Lough Talt Regional Water Supply, Ring/Helvick, de Aughrim/Annacurra, Bray Direct,

Greystones, Kilmacanogue, Newtown Newcastle, Enniskerry Public Supply, Wicklow Regional Public Supply és Ballymagroarty körzetben, valamint kilenc magánjellegű vízellátási csoportban, nevezetesen a Crossdowney, a Townawilly, a Cloonluane (Renvyle), a Lettergesh/Mullaghgloss, a Bonane, a Parke, a Nephin Valley GWS, a Curramore (Ballinrobe) és a Keash vízellátási csoportban, nem teljesítette a 98/83 irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

2. A második kifogásról

- 96 Második kifogásában a Bizottság azt állítja, hogy Írország – mivel nem biztosította, hogy a szükséges korrekciós intézkedéseket az előző pontban említett állami vízellátási körzetekben és magánjellegű vízellátási csoportokban az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállítása érdekében a lehető legrövidebb időn belül meghozzák, és mivel nem biztosított elsőbbséget ezen intézkedések alkalmazásának, figyelembe véve többek között a vonatkozó parametrikus érték túllépésének mértékét és az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélyt – nem teljesítette a 98/83 irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

a) A felek érvei

- 97 A Bizottság a keresetlevelében emlékeztet arra, hogy a 98/83 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése alapján, amennyiben az emberi fogyasztásra szánt víz nem felel meg az ezen irányelv I. mellékletének B. részében a THM-koncentrációk összértékére vonatkozóan meghatározott parametrikus értékeknek, az érintett tagállamnak „a lehető legrövidebb időn belül” el kell fogadnia szükséges korrekciós intézkedéseket az e vizek „minőségének helyreállítására”, figyelembe véve többek között a vonatkozó parametrikus érték túllépésének mértékét és az emberi egészséget potenciális veszélyeztetését.
- 98 A jelen ügyben a THM-ek tekintetében meghatározott parametrikus érték be nem tartása *per definitionem* potenciális veszélyt jelent az emberi egészségre, mivel az e minimumkövetelménynek meg nem felelő víz nem tekinthető tisztának és egészségesnek.
- 99 Márpedig Írország maga is elismeri, hogy a területén megállapított THM-koncentrációk megengedhető szintjei túllépése eseteinek száma magas a többi tagállamhoz képest. Ezenkívül, még ha a tagállamok rendelkeznek is bizonyos mozgástérrel az elfogadandó intézkedések tekintetében, ezen intézkedéseknek mindenképpen lehetővé kell tenniük, hogy a határértékek túllépésének időtartama a lehető legrövidebb legyen. A jelen ügyben azonban nem kétséges, hogy Írország nem tett eleget e kötelezettségének, figyelembe véve többek között a közel húsz éven át történő túllépéseket bizonyító tényezőket. Bár Írországnak 2003. december 26-tól meg kellett volna ugyanis felelnie a parametrikus értékeknek, és a Bizottsággal e meg nem felelés tárgyában 2013 óta folytatott rendszeres levélváltás ellenére a helyzet még mindig nem megfelelő, jöllehet eltelt tíz év. Többek között az Irish Water 2013-as létrehozása is azt bizonyítja, hogy Írország hosszú időt vett igénybe a cselekvéshez, mivel a 98/83 irányelv átültetésének időpontja már tíz éve lejárt.
- 100 A Bizottság azt is megjegyzi, hogy az ivóvizet napi szinten fogyasztják, és nincs más olyan alternatív megoldás, amely könnyen elérhető lenne a fogyasztó számára, ha a szolgáltatott víz nem felel meg a 98/83 irányelvben meghatározott tisztasági és egészségügyi minimumkövetelményeknek. Következésképpen „a lehető legrövidebb időn belül” kifejezés értelmezését viszonylag szigorúan kell értelmezni.

- 101 Írország álláspontja szerint a Bizottság nem bizonyította, hogy nem hozta meg az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket, és azt állítja, hogy a kereset vélelmeken alapul. Így a Bizottság a legcsekélyebb példát sem hozza fel azokra a korrekciós és/vagy végrehajtási intézkedésekre, amelyeket meg kellett volna hozni, de amelyeket e tagállam nem tett meg. Ez utóbbi e tekintetben pontosítja, hogy jelentős előrelépés történt, mivel a hosszú távú megfelelést a felszólító levélben említett 73 állami vízellátási körzet mindegyikében elérték, tizenöt kivétellel.
- 102 Írország azt is állítja, hogy pusztán az a tény, hogy a THM szintjeinek túllépése hosszú időn keresztül megállapítható, még nem jelenti azt, hogy a szükséges korrekciós és/vagy végrehajtási intézkedéseket nem hozták meg. Ráadásul a jelen kereset tárgyát képező számos esetben e tagállam kénytelen volt idővel továbbfejleszteni az ivóvíz 98/83 irányelv követelményeinek való hosszú távú megfelelésének biztosításához szükségesnek ítélt intézkedéseket, ráadásul a strukturális jellegű megoldások bevezetése is időt vesz igénybe.
- 103 Írország nem vitatja, hogy a 98/83 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében használt „a lehető legrövidebb időn belül” kifejezés azt jelenti, hogy a szükséges korrekciós intézkedéseket a lehető leghamarabb kell meghozni. Mindazonáltal e kritérium értékelése nem végezhető el a szóban forgó tagállamban fennálló konkrét helyzettől függetlenül. Többek között figyelembe kell venni az érintett vízellátó hálózat helyzetét annak értékelése során, hogy a szükséges korrekciós intézkedéseket e 8. cikk (2) bekezdése értelmében „a lehető legrövidebb időn belül” hozták-e meg, amit a Bizottság a jelen ügyben nem tett meg.
- 104 A Bizottság emlékeztet arra, hogy mint általában a jogsértési eljárás esetében, nem a Bizottság feladata azon hipotetikus intézkedések jegyzékének benyújtása, amelyeket minden egyes nem megfelelő vízellátási körzet tekintetében meg lehetett volna hozni. Egyébiránt Írország állításával ellentétben semmilyen vélelemre nem támaszkodott. Hangsúlyozza, hogy nemcsak a THM-ek tekintetében meghatározott parametrikus értékek túllépését állapította meg, hanem azt is, hogy ezek a túllépések legalább 2012 óta fennállnak, és hogy az Írország által azon időpontokként megadott időpontokat, amikor a hosszú távon betartotta a THM-koncentrációra vonatkozó parametrikus értékeket, a legtöbb esetben többször is elhalasztották a jelen keresettel érintett valamennyi állami vízellátási körzet tekintetében.

b) A Bíróság álláspontja

- 105 A 98/83 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha túllépték az ivóvízben lévő THM-koncentrációra vonatkozó parametrikus értéket, az érintett tagállamnak „a lehető legrövidebb időn belül” el kell fogadnia a szükséges korrekciós intézkedéseket, és elsőbbséget kell biztosítani azoknak annak érdekében, hogy e koncentrációk szintje az ezen irányelv I. mellékletének B. részében meghatározott határértékre csökkenjen, figyelembe véve különösen a vonatkozó parametrikus érték túllépésének mértékét és az emberi egészség potenciális veszélyeztetettségét.
- 106 Írország mindenekelőtt azt állítja, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy nem fogadta el a szükséges korrekciós intézkedéseket, és hogy az állítólagos kötelezettségesség e tekintetben vélelmeken alapul. A Bizottság nem hoz fel konkrét példát olyan korrekciós és/vagy végrehajtási intézkedésekre, amelyeket e tagállamnak meg kellett volna hoznia.

- 107 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 258. cikk szerinti kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással összefüggésben a Bizottságot terheli annak bizonyítása, hogy a hivatkozott kötelezettségszegés fennáll, azaz a tagállam nem teljesítette valamely, uniós jogi rendelkezés által előírt kötelezettségét, azonban a Bizottság nem alapíthatja keresetét akármilyen vélelemre (2020. november 10-i Bizottság kontra Olaszország [Határértékek – PM10] ítélet, C-644/18, EU:C:2020:895, 83. pont). A jelen ügyben azonban nem állapítható meg, hogy a Bizottság arra az egyszerű vélelemre támaszkodik, hogy Írország nem fogadta el a 98/83 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett szükséges korrekciós intézkedéseket, mivel a határértékek jelentős mértékű és hosszú távú túllépése – mint a jelen ügyben is – önmagában bizonyítja, hogy Írország nem hozta meg az ilyen intézkedéseket (lásd analógia útján: 2021. március 4-i Bizottság kontra Egyesült Királyság [Határértékek – NO₂] ítélet, C-664/18, EU:C:2021:171, 135. pont).
- 108 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, bár a tagállamok bizonyos mozgástérrel rendelkeznek az elfogadandó korrekciós intézkedések tekintetében, ezen intézkedéseknek lehetővé kell tenniük, hogy a határértékek túllépésének időtartama a lehető legrövidebb legyen (lásd ebben az értelemben: 2020. november 10-i Bizottság kontra Olaszország [Határértékek – PM10] ítélet, C-644/18, EU:C:2020:895, 136. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 109 Ezenkívül a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az eredetileg becsült megfelelési időpontokat Írország minden új előrehaladási jelentés alkalmával elhalasztotta, ezért a tervezett korrekciós intézkedések ütemezése szintén jelentős késedelmet szenvedett, így a THM-koncentráció határértékeinek túllépése legalább 2012 óta fennáll.
- 110 Az első előrehaladási jelentés közzétételekor ugyanis az összesen 81 elosztó hálózatból 19-et illetően Írország már elismerte a korszerűsítési munkálatok késedelmét. A harmadik előrehaladási jelentés az összesen 73 elosztó hálózatból 23-at érintő további késedelmet állapított meg. A felszólító levélre adott válaszában Írország 2021-re halasztotta a helyzete megfelelővé tételének időpontját, az indokolással ellátott véleményre adott válaszában pedig ismét elhalasztotta ezt az időpontot, ezúttal 2023-ra.
- 111 Hasonlóképp, Írország állításával ellentétben a kötelezettségszegés továbbra is fennállhat annak ellenére, hogy az összegyűjtött adatok a túllépés mértékének részleges csökkenésére irányuló esetleges részleges tendenciát mutatnak, amely azonban nem eredményezi azt, hogy e tagállam megfelel azoknak a parametrikus értékeknek, amelyeket tiszteletben kell tartania (lásd ebben az értelemben: 2018. február 22-i Bizottság kontra Lengyelország ítélet, C-336/16, EU:C:2018:94, 65. pont; 2020. április 30-i Bizottság kontra Románia [A PM10-re vonatkozó határértékek túllépése] ítélet, C-638/18, EU:C:2020:334, 70. pont). A jelen ügyben mindazonáltal ez a helyzet.
- 112 A Bíróság rendelkezésére álló iratokból és az első kifogás vizsgálata keretében felidézett ténybeli elemekből ugyanis kitűnik, hogy Írország nyilvánvalóan nem fogadta el kellő időben azokat a megfelelő intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik annak biztosítását, hogy a THM-re vonatkozó határértékek túllépésének időtartama a lehető legrövidebb legyen a jelen keresettel érintett állami vízellátási körzetekben és magánjellegű vízellátási csoportokban. Így, amint azt a jelen ítélet 109. pontja hangsúlyozza, e határértékek túllépése legalább 2012 óta rendszeres és tartós az említett körzetekben és csoportokban, annak ellenére, hogy e tagállam köteles megtenni minden megfelelő és hatékony intézkedést, és elsőbbséget kell biztosítania azok alkalmazásának annak érdekében, hogy megfeleljen azon követelménynek, amely szerint a túllépés időtartamának a

- lehető legrövidebbnek kell lennie (lásd analógia útján: 2020. november 10-i Bizottság kontra Olaszország [Határértékek – PM10] ítélet, C-644/18, EU:C:2020:895, 146. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 113 Így, míg Írország a 98/83 irányelv 14. cikkének megfelelően köteles volt megtenni a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz minősége legkésőbb 2003. december 26-ig megfeleljen ezen irányelvnek, e tagállam a Bizottság által az indokolással ellátott véleményében számára előírt határidő lejártáig, azaz tizenhét évvel később még azt követően sem biztosította e megfelelés biztosítását, hogy a Bizottsággal 2013-tól kezdődően rendszeres levélváltásra került sor e meg nem felelés tárgyában.
- 114 Márpedig egy ilyen helyzet önmagában bizonyítja – anélkül, hogy az Írország által a jelen keresettel érintett különböző állami vízellátási körzetekben és magánjellegű vízellátási csoportokban elfogadott intézkedések tartalmát részletesebben meg kellene vizsgálni –, hogy e tagállam nem hajtott végre a megfelelő és hatékony intézkedéseket, és nem biztosított elsőbbséget azok alkalmazásának annak érdekében, hogy a 98/83 irányelv 8. cikke értelmében „a lehető legrövidebb időn belül” véget vessenek a THM-koncentráció határértékei túllépésének (lásd analógia útján: 2020. november 10-i Bizottság kontra Olaszország [Határértékek – PM10] ítélet, C-644/18, EU:C:2020:895, 147. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 115 Az Írország által előadott azon érvet illetően, amely szerint ahhoz, hogy az ilyen intézkedések kifejthessék hatásaikat, elengedhetetlen, hogy hosszú határidő álljon az érintett tagállam rendelkezésére, meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben e tagállam számára – amint az többek között a jelen ítélet 93., 109. és 110. pontjából kitűnik – *de facto* különösen hosszú határidő állt rendelkezésére annak biztosítása érdekében, hogy helyzete megfeleljen a 98/83 irányelv követelményeinek, figyelembe véve az ezen irányelvben e célból előírt, valamennyi tagállamra alkalmazandó határidőket (lásd analógia útján: 2020. november 10-i Bizottság kontra Olaszország [Határértékek – PM10] ítélet, C-644/18, EU:C:2020:895, 148. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 116 Egyébiránt, ami Írország azon érvét illeti, amely szerint az általa bejelentett megfelelési határidőket a THM-koncentrációra vonatkozó, az ivóvízben jelen lévő határértékek túllépésének megszüntetéséhez szükséges strukturális átalakítások mértékéhez igazítják, különös tekintettel a területrendezéssel kapcsolatos nehézségekre, a tőzeg és az alacsony topográfiai lejtések jelenlétére, a többi tagállam éves átlagát meghaladó csapadékmennyiségre, a szerves anyagokban gazdag ír vizek természetére, valamint a megvalósítandó beruházások társadalmi-gazdasági és költségvetési hatásaira, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság hasonló érvekre válaszul már kimondta, hogy az érintett tagállamnak bizonyítania kell, hogy a határértékek túllépése megszüntetésének általa hivatkozott nehézségei kizárják, hogy a megfelelésre rövidebb határidőkön belül is sor kerülhetett volna (lásd ebben az értelemben: 2020. november 10-i Bizottság kontra Olaszország [Határértékek – PM10] ítélet, C-644/18, EU:C:2020:895, 151. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), amit Írország a jelen kereset keretében nem bizonyított.
- 117 Mindenesetre a megvalósítandó nagymértékű beruházások vagy a topográfiai helyzet társadalmi-gazdasági és költségvetési hatásaihoz kapcsolódó strukturális nehézségek önmagukban nem kivételes jellegűek, és ennél fogva nem igazolhatják a THM-koncentrációk több mint tíz éven át tartó folyamatos túllépését az ivóvízben (lásd analógia útján: 2020. november 10-i Bizottság kontra Olaszország [Határértékek – PM10] ítélet, C-644/18, EU:C:2020:895, 152. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 118 A fentiekből következik, hogy az Írország által előadott érvek egyike sem alkalmas azon megállapítás megkérdőjelezésére, miszerint e tagállam nem teljesítette az annak biztosítására irányuló kötelezettségét, hogy e határértékek túllépésének időtartama a lehető legrövidebb legyen az ivóvíz 98/83 irányelv előírásainak megfelelő minőségének helyreállításához szükséges intézkedések lehető leghamarabb történő elfogadásával.
- 119 Ami az említett tagállam által a Bizottsághoz intézett azon kifogást illeti, amely szerint a Bizottság nem szolgált konkrét példákkal azokra a korrekciós és/vagy végrehajtási intézkedésekre, amelyeket el kellett volna fogadnia, emlékeztetni kell arra, hogy ezen intézménynek nem feladata azon hipotetikus intézkedések jegyzékének benyújtása, amelyeket a nem megfelelő állami vízellátási körzetek vagy magánjellegű vízellátási csoportok tekintetében meg lehetett volna hozni. Az ilyen gyakorlat ugyanis ellentétes lenne a tagállamokat az irányelvnek a területükön az Európai Unió jogalkotója által meghatározott határidőn belül történő végrehajtásával kapcsolatos eszközök megválasztása tekintetében megillető szuverenitással. Következésképpen éppen Írország feladata, hogy a lehető legrövidebb időn belül meghatározza azokat az intézkedéseket, amelyeket megfelelőnek ítél annak biztosítása érdekében, hogy helyzete megfeleljen a THM-re vonatkozóan a 98/83 irányelvben meghatározott határértékeknek, és tájékoztassa a Bizottságot ezen intézkedésekről, valamint e megfelelés alakulásáról.
- 120 Ez az emberi egészséget és a környezetet érintő azon kockázatokra tekintettel kiemelten fontos, amelyeket a THM-ek magas koncentrációja jelent az ivóvízben, amint arra a jelen ítélet 29. pontja emlékeztet. Ezért, amint az a 98/83 irányelv 5. cikkének (2) bekezdéséből kifejezetten kitűnik, annak I. mellékletének B. része csak azon literenkénti THM-koncentráció küszöbértékét határozza meg, amelyek felett nem biztosítható, hogy az ivóvíz „tiszta és egészséges”, a tagállamok egyébként szabadon határozhatnak meg szigorúbb szabályokat. Ebből következik, hogy tartósságára tekintettel, a THM-nek az ivóvízben, az állami vízellátási körzetekben és a jelen keresettel érintett magánjellegű vízellátási csoportokban jelen lévő THM-koncentrációkra vonatkozó parametrikus értékek túllépése potenciális kockázatot jelenthetett az emberi egészségre.
- 121 Következésképpen a Bizottság által hivatkozott második kifogásnak helyt kell adni.
- 122 A fenti megfontolások egészére tekintettel meg kell állapítani, hogy Írország:
- mivel nem fogadta el az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen az abban jelen lévő THM-koncentrációra vonatkozó minimumkövetelményeknek, a 98/83 irányelv I. mellékletének B. részében szereplő parametrikus értékeknek megfelelően, huszonegy állami vízellátási körzetben, nevezetesen Schull, Drimoleague, Glenties-Ardara, Roundwood, Caragh Lake PWS 022A, Kilkenny City (Radestown) WS, Granard, Gowna, Staleen, Drumcondrath, Grangemore, Lough Talt Regional Water Supply, Ring/Helvick, de Aghrim/Annacurra, Bray Direct, Greystones, Kilmacanogue, Newtown Newcastle, Enniskerry Public Supply, Wicklow Regional Public Supply és Ballymagroarty körzetben, valamint kilenc magánjellegű vízellátási csoportban, nevezetesen a Crossdowney, a Townawilly, a Cloonluane (Renvyle), a Lettergesh/Mullaghgloss, a Bonane, a Parke, a Nephin Valley GWS, a Curramore (Ballinrobe) és a Keash csoportban, és
 - mivel nem biztosította, hogy a fent említett állami vízellátási körzetekben és magánjellegű vízellátási csoportokban az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállítása érdekében a lehető legrövidebb időn belül meghozzák a szükséges korrekciós intézkedéseket, és nem biztosított elsőbbséget ezen intézkedések alkalmazásának, figyelembe véve többek

között a vonatkozó parametrikus érték túllépésének mértékét és az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélyt,

nem teljesítette a 98/83 irányelv I. mellékletének B. részével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (1) bekezdéséből és 8. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

- 123 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 124 Írországot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

1) Írország,

- mivel nem fogadta el az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az emberi fogyasztásra szánt víz megfeleljen a trihalometán koncentrációjára vonatkozó minimumkövetelményeknek az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1998. november 3-i 98/83/EK tanácsi irányelv I. mellékletének B. részében szereplő parametrikus értékeknek megfelelően, huszonegy állami vízellátási körzetben, nevezetesen Schull, Drimoleague, Glenties-Ardara, Roundwood, Caragh Lake PWS 022A, Kilkenny City (Radestown) WS, Granard, Gowra, Staleen, Drumcondrath, Grangemore, Lough Talt Regional Water Supply, Ring/Helvick, Aughrim/Annacurra, Bray Direct, Greystones, Kilmacanogue, Newtown Newcastle, Enniskerry Public Supply, Wicklow Regional Public Supply és Ballymagroarty körzetben (Írország), valamint kilenc magánjellegű vízellátási csoportban, nevezetesen a Crossdowney, a Townawilly, a Cloonluane (Renvyle), a Lettergesh/Mullaghgloss, a Bonane, a Parke, a Nephin Valley GWS, a Curramore (Ballinrobe) és a Keash csoportban (Írország), és
- mivel nem biztosította, hogy a fent említett állami vízellátási körzetekben és magánjellegű vízellátási csoportokban az emberi fogyasztásra szánt víz minőségének helyreállítása érdekében a lehető legrövidebb időn belül meghozzák a szükséges korrekciós intézkedéseket, és nem biztosított elsőbbséget ezen intézkedések alkalmazásának, figyelembe véve többek között a vonatkozó parametrikus érték túllépésének mértékét és az emberi egészséget fenyegető potenciális veszélyt,

nem teljesítette a 98/83 irányelv I. mellékletének B. részével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (1) bekezdéséből és ezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság Írországot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások